Тінь рожевих згасань – за плечима.
Але там, вдалині, у пітьмі
Розриваються жахом невпинним
Ще прийдешні, не бувші дні.

Вони йдуть, наближають, бурують,
У нестямі грози і жаги
Підіймають незнано-злую,
Невмирущу муку землі.

Наближайтесь! суворим рядом
Станьте тут, біля лану й лісів.
За крицево-бронзовим ладом
Летимо у багряному сні.